

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra VED VEJEN

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang01val-shoot-idm140084322656896/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

De sad tavse; der var blevet ganske mørkt under Hylden.

Det blev i Slutningen af Juni.

— Den dejlige Kone er saa blegnæbet, sagde Agnes Linde, naar hun kom ned til Stationen.

— Ja — jeg kan vist ikke taale Heden, sagde Katinka. Det var, som hun havde Uro i Blodet, og stadig tog hun fat paa alting og opgav det og kom og gik.

Helst sad hun med Agnes ved Aaen. Hun saa' ud over Engene og hørte altid det samme.

Agnes Linde fik saadan en hel anden og mild Stemme, naar hun talte om ham.

„Manden“ kaldte hun ham.

Katinka sad og saa' paa hende, som hun sad med bøjet Hoved og smilede.

— Og saa tviner man, sagde Agnes, Utyske, fordi det er, som det er — og saa er dette maaske det bedste, man faar . . .

— Ja, sagde Katinka og blev ved at se paa hende.

Naar Agnes Linde ikke kom til hende, gik Katinka op til Præstegaarden. Hun længtes ordenlig efter at høre hende tale.

Og saa saa' hun ogsaa Andersen. Hun saa' dem sammen, Agnes og ham.

Hun stod hos, mens de spillede Krocket paa den store Plæne. Hun stod og saa' paa dem — de to, som elskede hinanden.

Hun hørte og saa' paa dem nysgerrigt — næsten som et stort Under.

Og en Dag græd hun, da hun gik hjem.

Huus kom saa uregelmæssigt nu. Saa kom han to Gange om Dagen og var knap kommen til Sæde i Lysthuset, før han maatte paa Hesten igen. Og saa var der halve Uger, hvor de slet ikke saa' ham paa Stationen.

Det var Høhøsten, sagde han.